Dosarul nr. 3-623/2023

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

17 noiembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul Veronica Jomiru-Niculiță

grefier Victoriția Colesnic

a judecat în ședință publică și în limba română, acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Popa Andrei către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, terț Guvernul Republicii Moldova, privind anularea actului administrativ defavorabil cu obligarea la plata salariului, penalităților și a prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

Pretențiile și argumentele reclamantului.

La data de 13 martie 2023, Popa Andrei, prin intermediul avocatului, Popa Ion a depus cerere de chemare în judecată în contencios administrativ către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală (în continuare AGEPI) solicitând :

-anularea ordinului AGEPI nr.234p din 27.12.2022,

-obligarea AGEPI la plata salariului cuvenit Reclamantului Popa Andrei pentru perioada 02.01.2020-04.05.2020 conform legii nr.270/2018 și cu garantarea diferenței de salariu conform art.27 alin.(3) din legea nr.270/2018.

-obligarea AGEPI la plata penalităților în cuantum de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere din sumele neplătite în termen a salariului pentru perioada 02.01.2020-04.05.2020, conform legii nr.270/2018 și cu garantarea diferenței de salariu conform art.27 alin.(3) din legea nr.270/2018, calculate până la data plății în întregime a sumelor cuvenite.

-obligarea AGEPI la compensarea (plata) salariului pe care reclamantul nu l-a primit pentru perioada 05.05.2020-22.12.2020, în legătură cu eliberarea ilegală din serviciu prin dispoziția Guvernului nr.81-d din 10.04.2020, anulată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 13.11.2020, calculat conform legii nr.270/2018 și cu garantarea diferenței de salariu conform art.27 alin.(3) din legea nr.270/2018.

-obligarea AGEPI la compensarea prejudiciului moral cauzat în legătură cu eliberarea ilegală din serviciu prin dispoziția Guvernului nr.81-d din 10.04.2020, anulată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 13.11.2020 în cuantum de trei salarii

medii lunare.

-obligarea AGEPI la plata salariului pe care reclamantul nu l-a primit pentru perioada 22.12.2020-27.05.2021 în legătură cu eliberarea ilegală din serviciu prin dispoziția Guvernului nr.192-d din 22.12.2020, anulată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 27.05.2021, calculat conform legii nr.270/2018 și cu garantarea diferenței de salariu conform art.27 alin. (3) din Legea nr. 270/2018.

-obligarea AGEPI la compensarea prejudiciului moral cauzat reclamantului în legătură cu eliberarea ilegală din serviciu prin dispoziția Guvernului nr.192-d din 22.12.2020, anulată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 27.05.2021, în cuantum de trei salarii medii lunare.

Prin cererea de completare din 18.10.2023, reclamantul solicită suplimentar (f.d.132-136, vol.II):

-anularea ordinului nr.254-c din 31.07.2023,

-obligarea AGEPI la calcularea, programarea și acordarea concediului de odihnă anual plătit reclamantului.

În esență, în motivarea acțiunii reclamantul a invocat că a fost angajat în funcția de director general adjunct al AGEPI în baza Hotărârii Guvernului nr.365/2016, iar la momentul angajării instituția avea statut juridic de instituție publică cu autonomie financiară, fiind salarizat conform Hotărârii Guvernului nr.743/2002. Ulterior, prin modificările legislative introduse prin legea nr.140/2018 și actele subsecvente de reorganizare, AGEPI a fost transformată în autoritate administrativă centrală, reorganizarea fiind finalizată la data de 22 ianuarie 2019, moment din care instituția a devenit finanțată de la bugetul de stat. Această transformare a determinat schimbarea statutului funcției ocupate de acesta în funcție publică, devenind funcționar public și urmând a fi salarizat conform legii nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, inclusiv cu aplicarea garanției diferenței de salariu prevăzute la art.27 alin.(3) din legea indicată.

Reclamantul a susținut că ignorând cadrul legal aplicabil, autoritatea pârâtă a continuat să aplice sistemul anterior de salarizare specific instituțiilor cu autonomie financiară, deși această formă juridică încetase să existe după reorganizare, ceea ce ar fi condus la stabilirea eronată a drepturilor salariale.

Totodată, reclamantul a arătat că prin dispozițiile Guvernului emise în anul 2020 a fost eliberat din funcție cu încălcarea garanțiilor legale prevăzute de Codul muncii, iar instanțele de judecată au constatat definitiv caracterul ilegal al acestor acte administrative, dispunând restabilirea în funcție și stabilind existența unei perioade de absență forțată de la muncă. Potrivit reclamantului, în perioada absenței forțate a fost lipsit nelegal de plata drepturilor salariale, fiind incidente prevederile art.90 și art.330 din Codul muncii referitoare la repararea prejudiciului cauzat prin eliberare ilegală din serviciu, inclusiv plata salariului neîncasat, penalități pentru întârziere și compensarea prejudiciului moral.

Reclamantul a invocat că ulterior restabilirii sale formale în funcție, autoritatea a emis

noi dispoziții de eliberare, care la rândul lor au fost anulate prin hotărâri judecătorești definitive, instanțele constatând în mod repetat că acesta ocupa funcția publică de director general adjunct și avea statut de funcționar public. În opinia reclamantului, aceste hotărâri judecătorești au stabilit în mod irevocabil atât statutul funcției, cât și regimul juridic aplicabil salarizării, devenind obligatorii pentru pârât în temeiul autorității lucrului judecat.

Reclamantul a mai arătat că prin ordinul AGEPI nr.234p din 27 decembrie 2022, autoritatea a dispus plata drepturilor salariale aferente perioadei de absență forțată, însă calculul a fost efectuat eronat în baza Hotărârii Guvernului nr.743/2002, și nu conform Legii nr.270/2018, ignorând astfel statutul de funcționar public stabilit prin hotărâri judecătorești definitive. De asemenea, reclamantul a susținut că prin același ordin s-a dispus reținerea din salariu a unei sume considerabile, măsură apreciată ca fiind ilegală în raport cu prevederile art.148 din Codul muncii privind condițiile și termenul reținerilor salariale.

În continuare, reclamantul a arătat că a formulat cerere prealabilă prin care a solicitat recalcularea și plata integrală a drepturilor salariale conform legislației aplicabile funcționarilor publici, însă aceasta a fost respinsă de către pârât, fapt ce ar demonstra ignorarea prevederilor legale și a hotărârilor judecătorești definitive.

În concluzie, reclamantul a solicitat instanței constatarea caracterului nelegal al modului de calcul al drepturilor salariale și obligarea pârâtului la recalcularea și plata acestora conform Legii nr. 270/2018, cu aplicarea garanției diferenței de salariu, precum și acordarea despăgubirilor aferente perioadelor de absență forțată și prejudiciilor suferite.

În cadrul cererii de completare a acțiunii, reclamantul a invocat circumstanțe suplimentare de fapt și de drept, distincte de cele expuse în cererea inițială, arătând că, pe parcursul derulării procedurii administrative, pârâtul ar fi continuat să ignore statutul funcției ocupate de acesta de funcționar public, fapt care ar fi generat noi încălcări ale drepturilor sale economice și sociale.

Astfel, reclamantul a invocat suplimentar că, corespunzător statutului de funcționar public stabilit prin actele normative aplicabile și confirmat prin hotărâri judecătorești irevocabile, acesta beneficiază de dreptul la concediu de odihnă anual plătit cu durata de 35 de zile calendaristice, conform art.43 din legea nr.158/2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public.

Reclamantul a arătat că ulterior intentării acțiunii, pârâtul a emis Ordinul AGEPI nr. 254-c din 31 iulie 2023, prin care a pretins rectificarea unor erori din actele administrative anterioare privind acordarea concediului anual. Potrivit reclamantului, acest act administrativ nu ar reprezenta o simplă rectificare tehnică, ci o modificare retroactivă a efectelor juridice ale unor acte administrative individuale deja emise și executate, prin reducerea duratei concediului anual cuvenit.

În concret, reclamantul a susținut că prin ordinul menționat s-a recalculat perioada concediului pentru intervalul 05 mai 2020 – 26 mai 2023, stabilindu-se că ar fi beneficiat de un număr mai redus de zile de concediu, deși, potrivit statutului său de funcționar public,

acesta ar fi îndreptățit la concediu anual plătit de 35 de zile calendaristice pentru fiecare an lucrat. În opinia reclamantului, această intervenție ar depăși limitele procedurii de rectificare reglementate de Codul administrativ și ar avea caracter retroactiv.

Totodată, reclamantul a invocat că prin emiterea ordinului contestat pârâtul ar fi eludat autoritatea lucrului judecat rezultată din hotărârile judecătorești definitive privind statutul funcției ocupate, continuând să aplice un regim juridic incompatibil cu statutul de funcționar public.

Aspecte de procedură.

La 13 martie 2023, Popa Andrei, prin intermediul avocatului, Popa Ion a depus cerere de chemare în judecată în contencios administrativ către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală (*în continuare AGEPI*), solicitând anularea actului administrativ defavorabil cu obligarea la plata salariului, penalităților și a prejudiciului moral.

Potrivit fișei de repartizare la 13 martie 2023, cauza a fost repartizată judecătorului Avasiloaie Tatiana (f.d.1), iar potrivit încheierii din 27 martie 2023 a fost dispusă pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare (f.d.116).

Conform încheierii Președintelui interimar al Judecătoriei ***** din 23 iulie 2024, cauza a fost supusă redistribuirii unui alt judecător (f.d.172), iar potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, cauza a fost repartizată judecătorului Veronica Jomiru-Niculiță (f.d.173).

Potrivit încheierii din 20 martie 2025 (f.d.215 –218), instanța a dispus declararea ca fiind inadmisibilă a acțiunii înaintate de Popa Andrei către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală în partea solicitărilor privind:

1) Anularea ordinului AGEPI nr.234p din 27 decembrie 2022;
2) Compensarea prejudiciului moral cauzat reclamantului în legătură cu eliberarea ilegală din serviciu prin dispoziția Guvernului nr.81-d din 10 aprilie 2020;
3) Compensarea prejudiciului moral cauzat reclamantului în legătură cu eliberarea ilegală din serviciu prin dispoziția Guvernului nr.192-d din 22 decembrie 2020.

Argumentele pârâtului.

Prin referința depusă, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Astfel, pârâtul a susținut că, ulterior reorganizării AGEPI, atribuirea statutului de funcționar public și salarizarea corespunzătoare nu puteau interveni automat, în lipsa unui act administrativ individual de numire în funcția publică, raporturile de serviciu fiind guvernate de actele administrative emise de autoritățile competente. În opinia pârâtului, până la emiterea actelor administrative relevante, salarizarea reclamantului urma a fi realizată conform regimului juridic aplicabil anterior reorganizării.

Pârâtul a invocat că prerogativa de numire și eliberare din funcțiile de conducere de nivel superior aparținea Guvernului, iar AGEPI nu avea competența de a conferi unilateral

statutul de funcționar public reclamantului și nici de a recalcula salariul conform Legii nr.270/2018 înainte de emiterea actului administrativ individual corespunzător.

Totodată, pârâtul a arătat că drepturile salariale ale reclamantului aferente perioadei absenței forțate de la muncă au fost stabilite și achitate în executarea dispozițiilor guvernamentale și a hotărârilor judecătorești, fiind emis Ordinul nr.234p din 27 decembrie 2022, prin care s-a dispus plata salariului mediu lunar pentru perioada indicată.

De asemenea, pârâtul a susținut că solicitarea privind plata penalităților pentru întârziere este neîntemeiată, întrucât nu ar fi întrunite condițiile răspunderii juridice, neexistând culpă imputabilă autorității în stabilirea și achitarea drepturilor salariale.

Referitor la pretențiile privind repararea prejudiciului moral, pârâtul a arătat că acestea nu au fost invocate în procedura prealabilă și nu ar fi demonstrate circumstanțele necesare angajării răspunderii civile delictuale. În consecință, pârâtul a solicitat respingerea integrală a acțiunii.

Prin referința depusă la cererea de completare a acțiunii, pârâtul a invocat argumente suplimentare distincte de cele expuse anterior, solicitând respingerea pretențiilor formulate suplimentar de reclamant și menținerea în vigoare a Ordinului Directorului general al AGEPI nr.254-c din 31 iulie 2023.

În acest sens, pârâtul a arătat că ordinul contestat a fost emis în scopul rectificării unor erori de calcul identificate în actele administrative anterioare privind acordarea concediului de odihnă anual, în temeiul art. 131 din Codul administrativ, instituția rectificării fiind destinată corectării erorilor evidente de redactare sau calcul din actele administrative individuale.

Potrivit pârâtului, analiza concediilor acordate reclamantului a relevat existența unor neconcordanțe privind stabilirea perioadelor de lucru și a numărului de zile de concediu aferente, fiind constatată o acordare eronată a unui număr mai mare de zile de concediu pentru anumite perioade, fapt ce a determinat emiterea Ordinului nr.254-c din 31 iulie 2023.

Pârâtul a susținut că, anterior dobândirii statutului de funcționar public, concediul de odihnă anual al reclamantului a fost acordat în temeiul prevederilor Codului muncii, cu durata de 28 de zile calendaristice, inclusiv concediu suplimentar stabilit prin contractul colectiv de muncă, iar nu în baza art.43 alin.(1) din Legea nr.158/2008.

De asemenea, pârâtul a arătat că prin ordinul contestat nu s-ar fi intervenit asupra efectelor juridice ale actelor administrative anterioare, ci doar s-ar fi corectat erori materiale de calcul, fără a modifica drepturile deja stabilite în mod legal. Totodată, s-a invocat că reclamantul a luat cunoștință de ordinele anterioare privind acordarea concediului fără a formula obiecții.

În consecință, pârâtul a solicitat respingerea cererii de completare ca neîntemeiată și menținerea în vigoare a ordinului contestat.

<u>Argumentele terțului Guvernul Republicii Moldova.</u>

Prin referința depusă, Guvernul Republicii Moldova a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, invocând argumente suplimentare de fapt și de drept.

În acest sens, terțul a arătat că reorganizarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală prin actele normative adoptate în contextul reformei administrației publice centrale nu a determinat în mod automat dobândirea statutului de funcționar public de către persoanele angajate anterior, fiind necesară emiterea unui act administrativ individual de numire în funcția publică, în condițiile Legii nr. 158/2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public.

Totodată, s-a susținut că raporturile de serviciu ale funcționarilor publici apar exclusiv în baza actului administrativ de numire, iar până la emiterea unui asemenea act persoana nu poate beneficia de drepturile specifice statutului de funcționar public, inclusiv de regimul de salarizare prevăzut de Legea nr. 270/2018.

Terțul a invocat că prerogativa numirii reclamantului într-o funcție publică revenea Guvernului, iar aceasta a fost realizată ulterior prin dispoziția guvernamentală corespunzătoare, moment de la care reclamantul a dobândit statutul juridic respectiv și a fost salarizat în conformitate cu legislația aplicabilă.

De asemenea, s-a arătat că emiterea Ordinului AGEPI nr. 234p din 27 decembrie 2022 a avut loc în cadrul juridic corespunzător stabilit prin hotărârile judecătorești anterioare și în conformitate cu actele normative incidente, fiind emis un act administrativ legal și întemeiat.

În consecință, persoana terță a solicitat respingerea acțiunii formulate împotriva AGEPI și menținerea actelor administrative contestate.

<u>Argumentele participanților în ședința de judecată.</u>

În cadrul ședinței de judecată, avocatul reclamantului a susținut integral acțiunea depusă, precum și cererea de completare a acesteia, reiterând argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în actele procesuale depuse ulterior, solicitând admiterea acțiunii în modul în care aceasta a fost formulată, invocând nelegalitatea actelor administrative contestate și încălcarea drepturilor sale în ceea ce privește stabilirea și realizarea drepturilor salariale, precum și acordarea concediului de odihnă anual în condițiile legislației aplicabile funcționarilor publici.

Reprezentanții pârâtului au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, menținându-și poziția exprimată în referința depusă la dosar și reiterând argumentele privind legalitatea actelor administrative contestate, precum și caracterul neîntemeiat al pretențiilor reclamantului.

La rândul său, reprezentantul Guvernului Republicii Moldova a susținut poziția pârâtului, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea actelor administrative contestate, reiterând argumentele expuse în referința depusă, inclusiv cele referitoare la cadrul juridic aplicabil raporturilor de serviciu și momentul dobândirii statutului de funcționar public.

MOTIVAREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ

Audiind în ședința de judecată participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată constată următoarele.

Admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 20 Cod administrativ, *dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.*

Conform art. 39 alin. (2) Cod administrativ, *orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.*

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, *instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.*

La caz se atestă că prin cererea prealabilă din 25 ianuarie 2023 în adresa pârâtului, a solicitat reclamantul efectuarea plății salariului și a penalității. Pe marginea cererii prealabile, pârâtul a emis răspunsul nr.189 din 09 februarie 2023, prin care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 208 și art. 209 Cod administrativ, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a condiției de depunere a unei cereri prealabile în adresa autorității publice. De asemenea, prezenta acțiune în contencios administrativ a fost înaintată la 13 martie 2023, fapt care denotă respectarea de reclamant a termenului de înaintare a acțiunii.

Astfel, acțiunea înaintată reprezintă o acțiune în obligare, în conformitate cu prevederile art.206 alin.(1) lit. b) Cod administrativ, deoarece solicită obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual pentru reclamant și refuzat de pârât.

Totodată, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a dreptului la achitarea la timp şi integrală a salariului, în corespundere cu complexitatea și cantitatea lucrului efectuat, în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei *****, sediul Râșcani, or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 Cod administrativ. Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Astfel, acțiunea în partea pretențiilor nedeclarate ca inadmisibile, este admisibilă.

<u>Legislația aplicabilă</u>

Legea nr. 140/2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Art.XXVI.–Legea nr.114/2014 cu privire la Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2014, nr. 282–289, art. 600), cu modificările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. Articolul 6: la alineatul (1), cuvintele „instituție publică aflată" se substituie cu cuvintele „autoritate administrativă centrală"...

Hotărârea de Guvern nr.1247 din 19.12.2018 privind organizarea și funcționarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală

În temeiul art. 7 lit. b) și d) din Legea nr.136/2017 cu privire la Guvern (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 252, art. 412), art. 17 alin. (1) din Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 160-164, art. 537), art. 6 alin. (1) din Legea nr. 114/2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2014, nr. 282-289, art. 600) și ***al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public*** *(Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 230-232, art. 840),*

1. Instituția publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală" se reorganizează prin transformare în Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, autoritate administrativă centrală din subordinea Guvernului.

6. Se stabileşte efectivul-limită de personal al Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în număr de 131 de unităţi (inclusiv 17 unităţi de personal auxiliar şi de deservire tehnică), cu un fond anual de retribuire a muncii conform cadrului normativ în vigoare.

Legea nr.158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public

<u>Articolul 43. Concediul funcţionarului public</u>

(1) Funcţionarului public i se acordă un concediu de odihnă anual, plătit, cu o durată de ***35 de zile calendaristice****, fără a se lua în calcul zilele de sărbătoare nelucrătoare. Concediul poate fi acordat integral sau divizat, cu condiţia ca una dintre părţi să nu fie mai mică de 14 zile calendaristice.*

<u>Articolul 67.</u>

(1) Funcţiile publice se stabilesc pentru fiecare autoritate publică în parte de către persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie în baza activităţilor prevăzute la art.3 al prezentei legi. Dacă legile speciale nu stabilesc alte condiţii, secretarul general al Guvernului, ministrul, conducătorul altei autorităţi administrative centrale din subordinea Guvernului sau conducătorul autorităţii administrative din subordinea ministerului poate delega funcţionarului public de conducere de nivel superior din cadrul autorităţii respective atribuţia de aprobare a statului de personal.

(2) În scopul realizării prevederilor alin.(1), autorităţile publice specificate în anexa nr.1 vor completa formularul-tip al statului de personal şi îl vor înainta spre avizare în modul stabilit de Guvern.

Articolul 76.

Dispoziţiile prezentei legi se completează cu prevederile legislaţiei muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu sunt reglementate de legislaţia specială.

Legea nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar

Articolul 27. Garanţii salariale pentru personalul din unităţile bugetare

(3) În cazul în care, pentru unele persoane angajate în cadrul persoanelor juridice al căror statut s-a modificat prin efectul Legii nr. 140/2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, salariile calculate prin aplicarea prezentei legi sînt inferioare salariilor medii lunare calculate anterior modificării statutului, ***acestora li se garantează diferența de salariu****.*

Codul muncii

Articolul 330. Obligaţia angajatorului de a repara prejudiciul cauzat persoanei ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci

(1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de:

b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condiţiile art. 90 alin. (2) lit. a);

e) reţinere a plăţii salariului;

(2) În caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Aprecierea instanței de judecată în privința argumentelor și probelor prezentate de părți.

În fapt, reclamantul Popa Andrei a fost angajat în funcția de director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI) în baza Hotărârii Guvernului nr.365/2016. (*f.d.1 din dosarul administrativ*).

La momentul angajării, instanța atestă că AGEPI avea statut de instituție publică cu autonomie financiară, iar salarizarea reclamantului era realizată conform Hotărârii Guvernului nr. 743/2002 privind salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară.

Prin Legea nr.140/2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost modificată Legea nr.114/2014 cu privire la AGEPI, fiind prevăzută reorganizarea instituției prin transformare în autoritate administrativă centrală. Implementarea reorganizării a fost

realizată prin Hotărârea Guvernului nr.1247/2018 privind organizarea și funcționarea AGEPI.

La data de 22.01.2019 a fost efectuată înregistrarea de stat a noii forme juridice de organizare a AGEPI, moment de la care instituția publică cu autonomie financiară și-a încetat existența, fiind creată autoritatea administrativă centrală AGEPI, finanțată de la bugetul de stat.

Ulterior, prin Dispoziția Guvernului nr. 81-d din 10.04.2020, reclamantul a fost eliberat din funcția deținută. (*f. d. 2 din dosarul administrativ*) Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 13.11.2020, această dispoziție a fost anulată, instanța dispunând restabilirea reclamantului în funcție. (*Vol.I, f.d.25 – 40*) Hotărârea menționată a devenit executorie la data de 23.11.2021, fiind menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 23.11.2021 și devenind irevocabilă prin Încheierea Curții Supreme de Justiție din 08.06.2022. (*Vol. – I, f. d. 41 – 59)*

Prin Dispoziția Guvernului nr.191-d din 22.12.2020 (*f. d. 9 din dosarul administrativ*), reclamantul a fost restabilit în funcția de director general adjunct al AGEPI, însă în aceeași zi a fost emisă Dispoziția Guvernului nr.192-d din 22.12.2020 (*f. d. 10 din dosarul administrativ*), prin care acesta a fost din nou eliberat din funcție.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 27.05.2021 (dosar nr.3-199/2021), Dispoziția Guvernului nr.192-d din 22.12.2020 a fost anulată. Hotărârea a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 13.07.2022 și a devenit irevocabilă prin Încheierea Curții Supreme de Justiție din 30.11.2022. (*Vol.I, f.d.60 – 95).*

Instanța apreciază că potrivit hotărârilor judecătorești menționate supra, instanțele judecătorești au stabilit irevocabil că după reorganizarea AGEPI (înregistrată la data de 22.01.2019), reclamantul Popa Andrei și-a păstrat funcția de director general adjunct, iar schimbarea statutului funcției nu implica și eliberarea din funcția ocupată, astfel încât, după reorganizare, reclamantul Popa Andrei și-a păstrat funcția cu noul statut de „funcție publică”, în privința lui fiind aplicate garanțiile prevăzute la art.197[1] alin.(1) și alin.(2) din Codul muncii.

Prin dispoziția Guvernului nr.114-d din 09.11.2022 s-a dispus ca AGEPI să asigure achitarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă a reclamantului ca *director general adjunct al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.*

Subsecvent, prin Dispoziția Guvernului nr. 114-d din 09.11.2022, AGEPI a fost obligată să asigure achitarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, fiind indicată funcția ocupată de reclamant ca funcție publică de conducere de nivel superior. (*f.d.11 din dosarul administrativ*)

Potrivit ordinului AGEPI nr.234p din 27.12.2022 cu privire la executarea pct.4 din dispoziția Guvernului nr.114-d din 09.11.2022 s-a ordonat secției contabilitate, planificare și achiziții asigurarea plății în beneficiul lui Popa Andrei a salariului mediu lunar pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 05.05.2020-27.05.2021, cu reținerile și

contribuțiile stabilite de legislația în vigoare. Prezentul ordin poate fi contestat cu cerere prealabilă la AGEPI cu cerere prealabilă. La 27.12.2022, reclamantul a făcut cunoștință cu ordinul, fapt confirmat prin semnătura aplicată (f.d.97-99).

Deși prin Ordinul AGEPI nr.234p din 27.12.2022 s-a dispus plata salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate, pârâtul a recunoscut că salariul a fost calculat conform Hotărârii Guvernului nr.743/2002, iar reclamantul considerând că salarizarea urma să fie realizată conform Legii nr.270/2018, cu aplicarea garanției diferenței de salariu prevăzute de art.27 alin.(3) din această lege (*f.d.15 - 16 din dosarul administrativ*).

În aceste circumstanțe, reclamantul a formulat cerere prealabilă prin care a solicitat recalcularea și achitarea drepturilor salariale conform statutului de funcționar public și normelor Legii nr.270/2018, cerere respinsă de AGEPI, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată.

În cursul examinării cauzei, la data de 18 octombrie 2023, reclamantul Popa Andrei, prin avocat, a depus cerere de completare a acțiunii, prin care a formulat pretenții suplimentare față de cele indicate inițial, solicitând anularea Ordinului AGEPI nr. 254-c din 31.07.2023 și obligarea AGEPI la calcularea, programarea și acordarea concediului de odihnă anual plătit reclamantului (f. d. 132–136).

Reclamantul a arătat că, ulterior intentării acțiunii, pârâtul a emis Ordinul AGEPI nr.254-c din 31.07.2023, prin care s-ar fi efectuat o pretinsă „rectificare” a unor acte administrative anterioare privind concediul anual, iar prin această intervenție s-ar fi recalculat și redus numărul de zile de concediu aferente pentru perioada 05.05.2020 – 26.05.2023, reclamantul considerând că actul menționat produce efecte retroactive și afectează drepturi deja stabilite. În aceste condiții, reclamantul a solicitat instanței anularea Ordinului nr. 254-c din 31.07.2023 și obligarea pârâtului la stabilirea și acordarea concediului de odihnă anual plătit potrivit regimului juridic aplicabil funcționarilor publici.

Instanța relatează că din materialele dosarului se constată că prin hotărârile judecătorești irevocabile pronunțate în litigii anterioare (privind anularea dispozițiilor de eliberare și constatarea absenței forțate), instanțele de judecată au stabilit, în mod repetat, circumstanțe esențiale pentru soluționarea prezentei cauze, și anume că: 1) reorganizarea AGEPI a fost finalizată la 22.01.2019, iar instituția publică cu autonomie financiară și-a încetat existența; 2) reclamantul și-a păstrat funcția de director general adjunct după reorganizare, iar schimbarea statutului autorității a determinat aplicarea regimului corespunzător funcției publice și 3) eliberările din 2020 au fost ilegale, reclamantul aflându-se în perioade de absență forțată, pentru care are dreptul la repararea prejudiciului material constând în salariul neîncasat.

Instanța subliniază că conform art.123 alin.(2) CPC, autoritatea lucrului judecat nu se limitează la dispozitiv, ci acoperă și expunerile și constatările obligatorii asupra chestiunilor litigioase importante, în măsura în care acestea au constituit temeiul soluției anterioare și sunt relevante pentru prezentul litigiu. În consecință, pârâtul AGEPI nu poate repune în discuție,

pe calea prezentei acțiuni, aspecte stabilite irevocabil în litigii anterioare, și anume cu referire la statutul juridic al autorității după 22.01.2019, păstrarea funcției de către reclamant și existența absenței forțate și consecințele acesteia sub aspectul drepturilor salariale.

Prin urmare, instanța pornește de la premisa de fapt obligatorie că reclamantul a exercitat funcția în cadrul AGEPI reorganizate și că perioadele în litigiu sunt legate de privarea ilegală de posibilitatea de a munci, în sensul normelor Codului muncii, precum și de drepturile salariale aferente.

Cu referire la regimul de salarizare aplicabil și garanția diferenței de salariu, instanța reține că art.27 alin.(3) din Legea nr.270/2018 instituie o garanție expresă pentru situația în care, ca urmare a modificării statutului persoanei juridice prin efectul Legii nr.140/2018, salariile calculate conform Legii nr.270/2018 ar fi inferioare salariilor medii lunare anterior calculate - caz în care se garantează diferența de salariu. Se conchide că norma legală menționată are caracter de protecție și urmărește evitarea diminuării veniturilor ca efect al reformei administrative și permite careva condiționări, pe care le invocă pârâtul și terțul.

În urma reorganizării, statutul funcției ocupate de reclamant a fost modificat, acesta dobândind statutul de funcționar public, urmând a fi salarizat conform Legii nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

În acest context, instanța apreciază că pârâtul avea obligația de a determina regimul salarial corect și, după caz, de a aplica garanția diferenței de salariu, inclusiv la calculul sumelor datorate pentru perioadele de absență forțată, întrucât acestea reprezintă echivalentul salarial al perioadei în care reclamantul a fost lipsit ilegal de posibilitatea de a munci.

Cu privire la argumentele pârâtului și terțului, precum că dobândirea statutului de funcționar public și drepturile aferente, inclusiv salarizarea conform Legii nr.270/2018, nu pot opera în lipsa unui act administrativ individual de numire/încadrare, iar până la emiterea lui ar fi aplicabil regimul anterior, instanța nu le poate reține pentru următoarele considerente.

Prin hotărârile judecătorești irevocabile deja pronunțate în litigiile anterioare a fost stabilită situația juridică a reclamantului în raport cu funcția exercitată după reorganizare, astfel încât pârâtul nu poate invoca, în mod contrar, inexistența unui statut ori a efectelor lui, atâta timp cât instanțele au reținut menținerea funcției și incidența regimului aferent după 22.01.2019.

Ceea ce ține de existența unei obligații a autorităților de a emite acte administrative individuale de clarificare/încadrare în privința reclamantului, pentru ca ultimul să aibă statut de funcționar public, instanța relevă că omisiunea sau întârzierea emiterii acestor acte este o conduită ce ține de sfera de competență a autorităților publice și nu poate fi imputată reclamantului. Reclamantul nu are pârghiile legale pentru a substitui autoritatea competentă în emiterea actului de numire ori a actelor interne de salarizare, iar drepturile sale nu pot fi diminuate sau amânate ca efect al pasivității autorității publice.

Prin urmare, instanța reține că argumentul „lipsei ordinului/actului emis la timp” nu poate justifica refuzul plății conform regimului legal aplicabil, întrucât drepturile reclamantului nu pot fi afectate de neîndeplinirea obligațiilor administrative de către autoritate. Pârâtul, la executarea hotărârilor definitive și irevocabile, urma să țină cont de concluziile instanței de judecată cu referire la statutul de funcționar public al reclamantului, Popa Andrei.

La caz, perioadele solicitate de reclamant includ perioade de absență forțată stabilite ca efect al eliberărilor ilegale. Într-o asemenea situație, repararea prejudiciului material are ca reper salariul cuvenit pentru funcția deținută potrivit regimului legal aplicabil, nu un salariu determinat prin raportare la un regim juridic deja depășit (*instituție publică cu autonomie financiară*), cu atât mai mult cu cât forma juridică anterioară a încetat la 22.01.2019.

Astfel, din considerente expuse supra, capătul de cerere cu privire la obligarea pârâtului la plata salariului cuvenit conform Legii nr. 270/2018 pentru perioada 02.01.2020 – 04.05.2020 și 05.05.2020 – 27.05.2021, cu garantarea diferenței de salariu, conform art. 27 alin. (3) din Legea nr. 270/2018, urmează a fi admisă.

Cu privire la obligarea AGEPI la plata penalităților de 0,3% pentru perioada 02.01.2020–04.05.2020, calculate până la achitarea integrală, instanța reiterează că potrivit art.330 alin.(2) Codul muncii, în speță, se constată că drepturile salariale aferente perioadei 02.01.2020–04.05.2020 nu au fost achitate la termen, iar pârâtul, în calitate de autoritate responsabilă de stabilirea și achitarea salariului, nu a demonstrat circumstanțe obiective și legale care să excludă imputabilitatea întârzierii.

Argumentele pârâtului precum că penalitățile ar fi neîntemeiate pe motivul lipsei culpei nu poate fi reținută, întrucât întârzierea la plata salariului reprezintă, prin ea însăși, o neexecutare a obligației legale de plată la termen, iar pârâtul nu a probat existența unor impedimente legale reale care să îl exonereze. Mai mult, așa cum s-a reținut supra, drepturile reclamantului nu pot fi afectate de neîndeplinirea obligațiilor administrative de către autoritate.

În consecință, instanța admite pretenția privind penalitățile de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere, aferente sumelor salariale datorate pentru perioada 02.01.2020–04.05.2020, calculate până la data achitării integrale.

Cu privire la anularea Ordinului AGEPI nr.254-c din 31.07.2023, instanța atestă că pârâtul a justificat emiterea Ordinului nr. 254-c din 31.07.2023 prin instituția rectificării prevăzută de art.131 Cod administrativ, invocând existența unor erori de calcul privind concediul de odihnă anual (f.d.137-138).

Instanța reiterează că potrivit art.131 alin.(1) Cod administrativ, rectificarea reprezintă o operațiune tehnică destinată exclusiv corectării erorilor evidente dintr-un act administrativ individual, precum greșeli de redactare, de calcul sau erori similare. Totodată, conform alin.(2) al aceluiași articol, pe calea rectificării nu se permite modificarea efectelor juridice ale actelor administrative individuale.

Analizând conținutul Ordinului nr.254-c din 31.07.2023 prin prisma acestor norme, instanța constată că măsura dispusă de autoritatea pârâtă depășește limitele rectificării, întrucât nu vizează corectarea unor erori materiale evidente, ci determină o recalculare a drepturilor reclamantului prin diminuarea numărului de zile de concediu pentru perioada 05.05.2020 – 26.05.2023.

Or, o asemenea intervenție produce efecte juridice noi și modifică situația juridică rezultată din actele administrative anterioare privind acordarea concediului, afectând întinderea dreptului subiectiv al reclamantului. În consecință, operațiunea realizată nu poate fi calificată drept rectificare în sensul art.131 Cod administrativ, ci reprezintă, în esență, o modificare a efectelor juridice ale actului administrativ inițial, ceea ce este expres interzis de alin.(2) al normei menționate.

Totodată, din conținutul ordinului contestat se reține că *,,angajatul a beneficiat de concediu de odihnă anual în temeiul* ***Codului Muncii de 28 zile, până la 09.11.2022****, dată de la care beneficiază de 5 zile calendaristice, în temeiul legii nr.158/2008".*

În condițiile în care, atât în prezentul litigiu cât și în litigiile anterioare, s-a stabilit că menținerea reclamantului în funcția de director general adjunct în cadrul AGEPI reorganizate și incidența regimului juridic al funcției publice după 22.01.2019, instanța reține aplicabilitatea art.43 alin.(1) din Legea nr. 158/2008, care reglementează durata concediului anual de odihnă al funcționarului public.

În acest context, instanța consideră că considerentele invocate mai sus referitoare la drepturile salariale, sunt aplicate și în cazul aplicării normelor referitoare la concediu de odihnă anual.

Prin urmare, instanța concluzionează că Ordinul AGEPI nr.254-c din 31.07.2023 a fost emis cu depășirea cadrului juridic al rectificării reglementate de art.131 Cod administrativ și a art.43 al legii nr.158/2008, astfel, acesta urmează a fi anulat.

Cu privire la obligarea AGEPI la calcularea concediului de odihnă anual plătit conform art.43 alin.(1) din Legea nr.158/2008, inclusiv prin înlocuirea concediului nefolosit prin compensație bănească, instanța conchide următoarele.

Această cerință este dependentă de cea referitoare la anularea ordinului nr.254-c din 31.07.2023, iar argumentele pârâtului precum că reclamantul ar fi avut drept doar la concediul de 28 zile potrivit Codului muncii „până la dobândirea statutului de funcționar public prin act individual" nu pot fi reținute, or, acestea ar contravine categoric celor relatate supra.

Prin urmare, pârâtul urmează a fi obligat să calculeze concediul anual de odihnă al reclamantului conform art. 43 alin.(1) din Legea nr. 158/2008, iar concediul nefolosit urmează a fi realizat și prin compensație bănească, ca modalitate de înlocuire a concediului neutilizat, potrivit regulilor legale aplicabile.

În aceste condiții, conform cu art. 224-225, 229 și 232 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Popa Andrei către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, terț Guvernul RM privind anularea actului administrativ individual, obligarea la plata salariului, penalităților, calcularea concediului de odihnă anual.

Se obligă Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală la plata salariului cuvenit lui Popa Andrei conform legii nr.270/2018 pentru perioada 02.01.2020-04.05.2020, 05.05.2020-27.05.2021 cu garantarea diferenței de salariu, conform art.27 alin.(3) din legea nr.270/2018.

Se obligă Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală la plata penalităților în cuantum de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere din sumele neplătite în termen a salariului pentru perioada 02.01.2020-04.05.2020, conform legii nr.270/2018 și cu garantarea diferenței de salariu, calculate până la data plății în întregime a sumelor cuvenite.

Se anulează Ordinul nr. 254-c din 31.07.2023.

Se obligă Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală la calcularea concediului de odihnă anual plătit, conform art. 43 alin.(1) din legea nr.158/2008 cu înlocuirea concediului de odihnă anual nefolosit prin compensație în bani.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,

Judecător V. Jomiru-Niculiță